



અંચલગચ્છેશ્વરશ્રી જયકીર્તિસૂરિ અને કવિ - ચક્રવર્તી પૂજ્યશ્રી જયશેખરસૂરિ પર ફાગુ કાવ્યો

- રચયિતા : અજ્ઞાત શિષ્ય
[રચના : વિક્રમની પંદરમી શતાબ્દી]
- સંશોધક : પૂ. મુનિશ્રી કલાત્રલસાગરજી મહારાજ સાહેબ

[વિદ્વાનો માટે 'ફાગુ' શબ્દ હવે પુરાણો બન્યો છે, અને હકીકતમાં છે પણ પુરાણો. 'જૈન સત્યપ્રકાશ' વર્ષ ૧૧ ના અંકોમાં ફાગુ કાવ્યો ઉપર વિદ્વાનોએ સારો એવો પ્રકાશ પાડેલ છે. 'આપણાં ફાગુ કાવ્યો' (અંક ૬, પૃ. ૧૬૯ થી ૧૮૪) નામના લેખમાં પ્રો. હીરાલાલ આર. કાપડીઆ જણાવે છે : 'ગુજરાતીમાં ફાગુ કાવ્યનો આરંભ કરનાર જૈન મુનિ છે અને તેનો પ્રારંભ વિક્રમની ચૌદમી સદીની છેલ્લી પચ્ચીસીમાં થયો છે, એમ ગુજરાતીમાં મળેલાં ફાગુ કાવ્યો જોતાં જણાય છે. એમના જ લેખ ઉપર સમીક્ષા કરતાં પં. લાલચંદ્ર ભ. ગાંધી જણાવે છે : 'શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ કૃત 'દેશી નામમાલા'માં દર્શાવ્યા પ્રમાણે વસંતોત્સવ માટે પ્રાચીન સમયથી 'ફગુ' શબ્દ પ્રયોગમાં છે.'

જીવનના અભિનવ ભાવને ઉદ્દેશિત કરતાં વિશિષ્ટ વર્ણનાત્મક, વિશિષ્ટ શબ્દ-છટાવાળાં અને અર્થગંભીર, યમક, અનુપ્રાસ આદિ અલંકારોથી શોભતાં વિશિષ્ટ રચનાથી આકર્ષે તેવાં કાવ્યો પણ એ 'ફાગુ' કે 'ફાગ' નામથી પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યાં છે. શારદાદેવીના કૃપાપાત્ર વિદ્વાન ન મુનિઓએ ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્યની રચનામાં પણ પ્રશંસનીય પ્રયત્નો કર્યા છે.

આ રીતે છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષોથી ફાગુકાવ્યો પ્રત્યે વિદ્વાનવર્ગનું આકર્ષણ વધી રહ્યું છે. ખાસ કરીને બાલ બ્રહ્મચારી ભગવાન શ્રી નેમનાથ, કામવિજેતા શ્રી સ્થૂલભદ્રજી, ગચ્છનાયકોનાં વિશેષ પ્રકારે ફાગુ કાવ્યો રચાયાં છે.

આ પ્રકારનાં પ્રાચીન ફાગુ કાવ્યોમાં અહીં પ્રસ્તુત થતી એ લઘુ કૃતિઓ નોંધપાત્ર બની રહે તેવી છે. અંચલગચ્છનાયક શ્રી જયકીર્તિસૂરિજી વિક્રમની પંદરમી શતાબ્દીમાં થઈ ગયા. તેઓશ્રી સં. ૧૪૭૩ માં અણહિલપુર પાટણમાં ગચ્છનાયક બન્યા. તે વખતે એમના કોઈક અજ્ઞાત શિષ્યે આ કાવ્ય રચેલું હોય એમ પ્રસ્તુત કાવ્ય પરથી કહી શકાય છે. શ્રી જયકીર્તિસૂરિએ શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર પર રચેલ ટીકા સુપ્રસિદ્ધ છે. તેઓશ્રી મેરુતુંગસૂરિના પદ્ધર અને શ્રી જયકેસરીસૂરિના ગુરુ થાય છે.

શ્રી આર્ય કલ્યાણ મૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ



એ જ અરસામાં કવિ-ચક્રવર્તી શ્રી જયશેખરસૂરિના કોઈ અજ્ઞાત શિષ્યે ગુરુ સ્તુતિ રૂપે રચેલ હોય એમ કહી શકાય છે. શ્રી જયશેખરસૂરિ અચલગચ્છના શ્રી મહેન્દ્રસૂરિજીના શિષ્ય હતા. ગુજરાતી ભાષાના આઘ કવિ તરીકે ગણાતા શ્રી જયશેખરસૂરિનું સ્થાન જૈના-ચાર્યોમાં પણ અગ્રગણ્ય છે. શ્રી જયશેખરસૂરિજીએ પ્રાકૃત-સંસ્કૃત-ગુજરાતીના ગદ્ય-પદ્ય સાહિત્યમાં વિવિધ પ્રકારનો ફાળો આપ્યો છે. મુનિશેખરસૂરિ, મંત્રપ્રભાવક શ્રી મેરુતુંગસૂરિ, શ્રી માનતુંગ ગણી આદિ એમના ગુરુબ્રાતા હતા. એમના શિષ્યોમાં શ્રી ધર્મશેખરસૂરિજી આદિ પણ સારા ગ્રંથકાર હતા. શ્રી જયશેખરસૂરિજીના ગ્રંથો વિષે લખવા જઈએ તો એક વિસ્તૃત લેખ તૈયાર થાય તેમ છે. પણ વિશેષ ન લખતાં એમના મોટા ગ્રંથોનો જ માત્ર અહીં નિર્દેશ કરું છું :

- (૧) શ્રી જૈનકુમાર સંભવ મહાકાવ્ય (સંસ્કૃતમાં)
- (૨) ધર્મિસ ચરિત્ર પદ્ય (સંસ્કૃતમાં)
- (૩) ઉપદેશ ચિંતામણિ પ્રાકૃત ૪૫૦ ગાથા પ્રમાણ, ૧૨ હજાર શ્લોક પ્રમાણ સ્વોપજીવીકા અવચુરી
- (૪) પ્રમંથ ચિંતામણિ (સંસ્કૃત-પદ્ય)
- (૫) આત્માવબોધ કુલક
- (૬) નળ દમયંતી ચરિત્ર (સંસ્કૃત-પદ્ય)
- (૭) ત્રિભુવન દીપક પ્રમંથ (ગુજર્ પદ્ય) જે કૃતિથી આકર્ષાઈને વિદ્વાનોએ એમને ગુજર્ના આઘકવિ તરીકે નવાજ્યા છે. સિવાય ફાગુ વિનતિ સ્તુતિ રૂપ કાવ્યો, સ્તુતિઓ (સંસ્કૃતમાં) આદિ નાની મોટી મળી પચાસ ઉપરાંત કૃતિઓનો આંક થઈ જવા પામે છે.

[જયશેખરસૂરિજી કૃત ફાગુ કાવ્યો પણ પ્રકાશમાં આવ્યાં છે, તે માટે જુઓ. 'પ્રાચીન ફાગુ સંગ્રહ' સંપાદક : ભોગીલાલ જ. સાંડેસરા]

એવી જ રીતે એ જ અરસામાં 'પૃથ્વીચંદ્ર ચરિત્ર અપરનામ વાગ્વિલાસ ગુજર્ ગદ્યાત્મક ગ્રંથ'થી પ્રસિદ્ધિ પામેલા શ્રી માણિક્યસુંદરસૂરિના શ્રી જયશેખરસૂરિ વિદ્યાગુરુ હતા. શ્રી માણિક્યસુંદરસૂરિએ પણ 'શ્રી નેમીશ્વર ચરિત્ર' ફાગવદ્ધ રચેલ છે. [જુઓ. 'શ્રી આત્માનંદજી શતાબ્દી ગ્રંથ']

આ કૃતિઓના રચયિતા કોણ હશે એ એક પ્રશ્ન છે. કોઈ આધાર મળે તો વિશેષ ખ્યાલ આપી શકાય. આ કૃતિઓને અંતે પ્રત પુસ્તિકા પણ આપેલ છે. જે પ્રત પરથી લખાઈ છે, તે મૂળ પ્રત શોધવી અતિ આવશ્યક છે. આ કૃતિઓનું જે પ્રત પરથી સંશોધન થયું છે, તે પ્રતમાં લહિયાની કેટલીક ભૂલો સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. તે પણ અનતી મહેનતે સુધારવા પ્રયત્ન કરેલ છે.

જૂની ગુજરાતીનાં જે સુંદર કાવ્યોનું આ પ્રકાશન તે વિષયના અભ્યાસીઓને તથા ઈતિહાસ ગવેષકોને ઉપયોગી થઈ પડશે, એવી આશા સાથે વિરમું છું ! - સંપાદક]



ૐ નમ :

અંચલગચ્છેશ્વર શ્રી જયકીર્તિસૂરિ કાણુ

પહેલું અદૈઉ

આદિજિણેસર દેવ, પહેલું વિરચિય સેવ,
ગાઇસુ મરણહરુ એ અંચલગચ્છ ગુરુ એ;
શ્રીજયકીર્તિસૂરિ વંદિસુ આણુંદપૂરિ,
મહિમા મંદિરુએ ગુરુયા ગણહરુ એ. ૧

કાગ

ગુરુયા ગણહરુ તું ગિહિ રંગિહિ કરુ પ્રણામ,
બહુ ગુણુ અમીય સમાણીય વાણીય જિણુ અભિરામ;
અંચલગચ્છ-નરેશર રેશ રહિત બહુ રંગિ,
વંદિસુ સિરજયકીરતિ કીરતિ વિમલ અભંગિ. ૨
જસુ જગિ ગરુયડિ છાજઇ રાજઇ રવિતલિ રેખ,
નામિઇ સંપન્નજઇ સંપદ, અવિપદ દીસઇ દેખ;
ધ્રુમંડલ જિમ અવિચલ, અચલગણુશુંગાર,
શશિહરસમ વરગુણગણુ ગણહ લહું નવિ પાર. ૩

અદૈઉ

સંઘ ભૂપાલ મદહાર ભરમલ કુખ અવતાર,
હદ્ધર વત ધરઇ એ ગુરુગુણુ અણુસરઇ એ;
જગિ જસુ કીરતિ જીહ, કહાવિ ન માઇ તીહ,
પાલઇ સંજમૂ એ ટાલઇ અવકમૂ એ. ૪

કાગ

અણહિલપુરિ ગુરુ આવિયા, રહાવિય શ્રી સંઘ જામ,
ગણુપતજેગ્ય જોપરખિઉ, હરિખીઉ નિયમ નિત્તામ;
ત્રિહુત્તરાઇ સંવચ્છરિ, ઉચ્છવ રંગ પ્રવેસિ,
કંકોત્તરીય તિ મોકલઇ, મોકલઇ દેસ વિદેસિ. ૫
મિલ્યા સંઘ દેસવિદેસના, દેશના રસિક વિચાર,
માંડઇ મંડપિ નાટક, ભાટ કરઇ કઇ વાર;
ઢોલ ઢમકકઇ ભુંગલ, મંગલ શંખ નિનદ,
વિણા ભેરિ પખાઉજ, આઉજ સુણીઇ સદ. ૬

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ



અપિસિદ્ધં ગણનાયક, પાય કરીય વસંત,
સદ્દુ જાણિદિં ગુરિ હક્કીય તક્કીય મયણ મયંત. ૧૩

અમ્હેઉ

મુણિવર કમલ દિણિંદ, અમ્હે ગુરુ અહિણુવ ચંદ,
શ્રુત સવિ અગગર્ધ એ સમરસિ મન રમર્ધએ;
આગમ તણુર્ધ વિચારિ, સિર્ધ ભવિયણુ ભવપારિ,
હજણુ ગંજણા એ, કવિકુલરંજણા એ. ૧૪
ગણુપદિ પઠકા જામ, શ્રી સંઘ હરિજયું તામ,
બુદ્ધિ હિં બંધુરુ એ, ગચ્છ ધુરંધરુ એ,
જે ગુરુગુણુ ગાયંતિ, તે શિવ સુહ પાયંતિ,
ગાયમ ગણુહરુ એ, તિમ અમ્હે સુહ ગુરુ એ. ૧૫

ફાગ

અહ સુધાકર સાકર, આકર વચન વિલાસ,
શ્રી અંચલગણુમંહણા, ખંડણુ હજણુ આસ,
સજજણુ-જણુ-મણુ-રંજએ, જિણુશાસણુઉ જાનેય,
પાવહ તિમિરનિવારણુ, તારણુ ભવિયણુ લોય. ૧૬
જાં મહિયલિ રયણાયર, જાં ગયણુગણિ ભાણું,
જાં જગિ અઠ-કુલાચલ, મેરુ ન છંડર્ધ ઠાણું;
તાં શ્રી સંઘ હરખચૂં, અંચલગચ્છનરિંદ,,
શ્રી જયકીરતિ સુહ ગુરુ, અમ્હે મનિ કરઉ આણુંદ. ૧૭

॥ इति फाग वंशतगुरुस्तुति ॥

શ્રી અંબલગચ્છેશ પૂ. આ દેવ શ્રીગુણસાગર સૂરીશ્વર-જિણ્થ મુનિ કલાપ્રમસાગરેણ વીર સં. ૨૪૯૯
વિક્રમ સં. ૨૦૨૯. પ્રવર્તમાને જેઠ વદ ૭, દિને મંગલાળા ગ્રામે લિખિત સંશોધિત ચ.
દિનાંક ૨૨: ૬: ૭૩.

*

*

*



અહે ધસમસતઉ મયણુ ઉઠિઉ એ, કરિ કુસુમહ બાણુ,
 સધર સખલ જે ત્રિહ બૂયણુ, તીહ ખંડીય માણુ. ૯
 સુભટ રૂપિ તિણિ આદરિ એ, રમણી રમઝમકંતી,
 કુંઠ નવસર હાર હિયઈ ચાલે ચમકંતી;
 કાને ઝલકઈ ઝાલિ, ભલિ સિરિ (મુ)મકુટ શંગાર,
 અલિકુલ કુજલ વેણિદંડ, ચૂડા ભૂજિ અલંકાર. ૧૦
 કણુય કંકણુ કરિ ખલકતા એ, અંગુલિ રચણુમદ;
 પાએ નેઉર રણુઝણુઈ કડિતલિ મેહલ સદ્. ૧૧
 અહે વંકુડલી કિરિ ભમહડી એ, સીગિણિ ઠણુકાર,
 નયણુ બાણુવલિ રૂંધતી એ, સુર કિંનર સાર;
 સીમંતઈ સીંદૂર ઘણુઉ, નયણિ કજ્જલ રેહ,
 કામીજણુમણુ મોરડા એ, ભિનઈઉં મેહ. ૧૨
 પિહિરિ સીંદૂરીઉ કંચુઉ એ, કસમસતી કાલી,
 ઉઠણિ નવરંગ ચૂનડી એ, રંગિ નાયઈ બાલી;
 ઇણિ પરિઈ શંગાર કરઈ, ઇમ દેવિઈ મદ ધરલી,
 ચંચલ ચઉપદ સુર નરિંદ, તઉ મન ખોલંતી. ૧૩
 અસિ જિમ વીડઉ કરિ ધરઈએ, સખિસુખિ અહર તંબોલ;
 હંસલડી જિમ ગતિ કરઈ એ, મૃગનયણી મન રોલ. ૧૪
 ગેલિ ગહીલિ ગોરડી એ, બોલઈ મનિ હસંતી,
 તાં અગંજિત સધર વીર જો, અમિહ નવિ ભીડંતી.
 તીહ વયણુ નિસુણુવિ ભણુઈ રતિ મોરા નાહ,
 એહ સરસિં મન ખઉલિય, મયણુ મઈ કરિ મ અનાહ. ૧૫
 શીલસંનાહ અંગિ અરુહિ એ, બ્રહ્માબુધ ચાલઈ,
 સંજમ મુહવઈ ગય તુરિય, સીલંગપાલ એ નવિ ભીજઈ;
 હાવિ ભાવિ નવિ શક્તિઈ લિજઈ,
 ધીર ન મન્નઈ આણુ તઝમહીયા કાંઈ ખીજઈ. ૧૬
 પુહવીઈ ગાજઈ એક વીર જયશેખરસૂરિ;
 બિરદાવલી જેહ વોલત્તઉ એ, એસન્નઉ સૂર સૂરિ. ૧૭

लास

[ઇતિ શ્રી જયશેખરમૂરિ કાવ્ય]

॥ श्री ॥ ॥ श्री ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ श्री ॥ ॥ श्री ॥

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ